

”Att utforma ett värdskap i församlingen”

– Livet i Abrahamsbergskyrkan nr 2, 2008

Samtal mellan Ulla Marie Gunner och Pär Lewin Ronnås vid skiftet av församlingsföreståndare i Abrahamsbergskyrkan

Det har fastnat papper i kopian på församlingsexpeditionen i Abrahamsbergskyrkan och någon ringer Ulla Marie om hjälp. Men nu får det vara för Ulla Marie Gunner som just gjort första arbetsdagen på nya jobbet i Svenska Missionskyrkans centrala ledning.

Ska man hålla reda på allt som pastor och församlingsföreståndare?

-Nej. Men det är så mycket Du vet efter alla år, säger Ulla Marie som med några korta års avbrott tjänstgjort i församlingen i 20 år, först som ungdomspastor och sedan församlingsföreståndare.

-Många vill nog få en bekräftelse från pastorn, säger Per Lewin Ronnås som gör sig beredd på att gå in som Ulla Maries efterträdare från sommaren. Man frågar ofta för att få tillfälle att bli sedd och bekräftad att man är med.

Länge såg man ju upp till prästen eller pastorn som en auktoritet i samhället. *Hur är det att vara en auktoritet?*

-I Missionskyrkans givna ordningar om vad det innebär att vara pastor finns en viss auktoritet i rollen som man har nytta av, betonar Ulla Marie. Du ska predika Kristus, förvalta sakramenten, idka själavård... Det ger både Dig själv råg i ryggen och riktning för församlingen. När Du kommer till delarna i rollen bortom detta, blir det svårare. Du måste vara trogen Dig själv, uppmuntra, vara öppen. Jag är glad över att under åren i Abra både ha fått bekräftelse av kolleger och medlemmar och ha fått växa i Anden.

Pär jämför med att vara chef i andra sammanhang. De senaste åren har han varit enhetschef i omsorgen:

-Jag tror att jag kommer att ha glädje av vad jag lärt mig där. Också i en församling måste man hantera konflikter. Att vara chef är att utforma ett värdskap i sin organisation, har det sagts. Det gäller också för en församling om den vill växa.

Och det är i en församling han vill arbeta:

-När jag slutade som pastor kände jag först en befrielse. Men efter ett par år hörde jag mig säga att ”jag är egentligen pastor men jobbar som...” Under några år har jag nu hjälpt till som konfirmandlärare i Abra och känt att det här är ju jag. Här vill jag försöka gå på djupet, stöta och blöta, med Gud i ryggen, inte någon företagsfilosofi.

-Att få predika förlåtelse varje söndag, bara en sån sak, understryker Ulla Marie.

I sin sista predikan i Abrahamsbergskyrkan som församlingsföreståndare talade hon med väldig glädje om församlingen som gemenskap och vilket fantastiskt sammanhang den erbjuder:

-Abra är världens roligaste församling. Du får så mycket hjälp och uppmuntran. Här finns både ständiga resonemang och hjärta, omtanke, omsorg.

Och Pär tillstår att han nästan gått och väntat på möjligheten att få arbeta i Abrahamsbergskyrkan;

-Man vågar tänka själv utan att bli ifrågasatt.

Kan ändå inte gemenskapen ibland bli för tät och då uteslutande?

-Det är alltid en fara, säger Pär. Du kan enkelt märka det om Du kommer sist ut från kyrksalen till kyrkkaffet och alla börjat prata vid alla borden. Men glädjen är ändå att någon nästan alltid möter upp.

-Och här behöver man inte vara duktig, tillägger Ulla Marie och jämför litet med trycket att platsa i laget i idrottsklubbarna.

Men många är duktiga i Abra och tar stort ansvar redan i tonåren?

-Jo, man får förtroende och blir tidigt en del av församlingen, säger Pär. Alla som känner sig hemma i församlingen utgör församlingen.

Öppenhet i församlingen och frihet i tron har genom åren varit honnörsord i Abrahamsbergskyrkan.

Finns några krav för hur man ska tro?

-Jag har gärna välkomnat den som medlem som säger att hon inte riktigt vet, berättar Ulla Marie. Men jag skulle säga nej, om någon vill vara med men samtidigt säger att hon inte vill ha med Jesus att göra. Det går inte.

-Om Kristus är i centrum och om människor inte hindras att närma sig Kristus, är församlingen densamma. I en församling finns bara ett centrum, inga gränser.

Det var Pärs budskap vid ett första bibelstudium med tonår sedan han tackat ja till församlingens kallelse att bli pastor i Abrahamsbergskyrkan.

Ulla Marie blir kvar i församlingen och flyttar nu ned till övriga familjen i de bakre kyrkbänkarna. Tillsammans får vi alla fortsätta att utvecklas i tron i Abra, att brottas med Gud och att brottas med tillvaron.

ANDERS MELLBOURN